

opsættende virkning, såfremt den indgives efter udløbet af udlændingens udrejsefrist. Udrejsefristen, der kan være fastsat enten i forbindelse med asylsagens behandling, i tilknytning til Indenrigsministeriets afgørelse om humanitær opholdstilladelse eller i forbindelse med en ombudsmandsklage vil således markere den yderste tidsmæssige grænse for muligheden af at udsætte udrejsefristen i forbindelse med en genoptagelsesbegæring. Asylansøgeren, hvis sag er behandlet som åbenbart grundløs, er undtaget fra reglen.

Konsekvensen af den foreslåede bestemmelse vil være, at politiet – når en asylansøgers udrejsefrist er udløbet – vil kunne iværksætte eller fortsætte en påbegyndt udsendelse uden at skulle foranstalte nogen undersøgelse af den relevante myndigheds stillingtagen til en genoptagelsesbegæring, der måtte blive indgivet. Derimod vil politiet ligesom i dag som et led i forberedelsen til udsendelsen skulle kontrollere, om nogen myndighed allerede skulle have udsat udrejsefristen.

Til nr. 5

Der er tale om konsekvensrettelser.

Til nr. 6

Bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, der generelt henviser til retsplejelovens §§ 758-759 og §§ 770-776 og 778, bliver overflødig som følge af forslaget om, at der i udlændingelovens §§ 37 a-37 e sker en præcisering af, i hvilket omfang isolation, besøgs- og brevkontrol kan anvendes over for udlændinge, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, samt hvorledes anholdelse skal finde sted og udlændingens rettigheder under frihedsberøvelsen.

Til nr. 7

Ved den nye bestemmelse i *udlændingelovens § 37 a, stk. 1*, foreskrives det, at retsplejelovens § 758, stk. 1, 1.-3. pkt., § 758, stk. 2, og § 759 finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der frihedsberøves i medfør af § 36.

Bestemmelsen om, at de pågældende bestemmelser finder »tilsvarende anvendelse« på frihedsberøvelser i medfør af § 36, indebærer bl.a., at politiet ved selve pågribelsen af en udlænding i medfør af udlændingelovens § 36 skal iagttage forskrifterne i retsplejelovens § 758, hvorefter anholdelsen skal foretages så skånsomt som muligt, og hvorefter udlændingen skal gøres bekendt med tidspunktet og grundlaget for anholdelsen. Politiet må desuden alene i det omfang, det er angivet i retsplejelovens § 758, fratage

den pågrebne udlænding genstande og penge samt foretage besigtigelse og undersøgelse af udlændingens legeme og tøj med henblik på fratagelse af genstande. Politiet må endvidere alene i det i retsplejelovens § 759 nævnte omfang foretage ransøgning af hus i forbindelse med eftersøgning af en udlænding.

Ved den nye bestemmelse i *udlændingelovens § 37 a, stk. 2*, præciseres det, at retsplejelovens §§ 773-776 og 778 finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36.

I modsætning til den hidtidige bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 3, finder de pågældende bestemmelser »tilsvarende anvendelse« og ikke blot »anvendelse med de fornødne lempelser«. Herved er det markeret, at de straffeprocessuelle bestemmelser vedrørende varetægtsfængslede, som der henvises til, overføres på de situationer, hvor frihedsberøvelsen af en udlænding er opretholdt i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36.

De udlændinge, der er frihedsberøvet i medfør af § 36, men hvis frihedsberøvelse endnu ikke er opretholdt i medfør af § 37, vil være omfattet af den af Direktoratet for Kriminalforsorgen udstedte varetægtsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 491 af 12. september 1978 om ophold i varetægtsfængsel som ændret ved bekendtgørelse nr. 615 af 12. december 1980. Ifølge bekendtgørelsens § 41 finder bestemmelserne i denne bekendtgørelse med de fornødne lempelser tillige anvendelse på personer, der er anholdt, eller som i øvrigt er anbragt i varetægtsfængsel (arresthus), uden at dette er sket til udståelse af straf eller afsoning af tvangsbøde eller underholdsbidrag.

Varetægtsbekendtgørelsen er imidlertid udstedt med hjemmel i retsplejelovens § 776, der alene regulerer retsstillingen for varetægtsfængslede. Hertil kommer, at der ikke i retsplejeloven findes bestemmelser for behandlingen af anholdte under frihedsberøvelsen svarende til bestemmelserne for behandlingen af varetægtsfængslede. Indenrigsministeriet har henledt Justitsministeriets opmærksomhed på disse spørgsmål.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i retsplejeloven, som der henvises til, bemærkes følgende:

Det følger af henvisningen til retsplejelovens § 773, at den frihedsberøvede udlænding, såfremt denne af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed underkastes andre begrænsninger end isolation, besøgs- og brevkontrol, der er særskilt reguleret, vil kunne forlange spørgsmålet forelagt retten.

I relation til denne bestemmelse bemærkes, at frihedsberøvelsens øjemed ikke alene kan være at sikre udlændingens tilstedeværelse som led i en umiddel-